

Arrest

nr. 191 447 van 4 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. GEENS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, van Koerdische origine en afkomstig te zijn uit Tuz Khurmatu. Uw vader zou lid zijn geweest van de Baath partij en zou als officier hebben gewerkt bij de veiligheidsdienst 'Amn'. Uw vader en broer zouden sinds 10/07/2005 zijn ontvoerd. U verdenkt leden van de KDP hiervan omdat uw vader in 1974 als lid van de communistische partij betrokken zou zijn geweest bij de dood van een lid van de KDP. Nadien zou uw vader lid geworden zijn van de Baathpartij en bij de 'Amn' zijn gaan werken om vervolging door de autoriteiten tegen leden van de communistische partij tegen te gaan. In augustus 2005 zou u benaderd zijn geweest door twee leden van het Irakese verzet om mee te vechten tegen het Amerikaanse leger en de Irakese regering. Ze zouden u hebben

uitgekozen omwille van het verleden van uw vader bij de Baathpartij en de veiligheidsdienst. U zou dit hebben geweigerd. In september 2005 werd u opnieuw benaderd door diezelfde leden van het verzet en weigerde u opnieuw. Op 03/10/2005 werd u een derde keer benaderd door dezelfde personen en u weigerde een derde keer. Daarop zouden zij u hebben bedreigd. U ging nog diezelfde dag naar de politie en een dag later zouden deze personen zijn aangehouden. Wegens gebrek aan bewijs werden zij echter vrijgelaten op 08/11/2005. Daarop zou u uw huis in Tuz hebben verlaten. Enkele dagen later vielen gemaskerde mannen het huis binnen op zoek naar u. Daarop besliste u op 26/11/2005 Irak te verlaten.

Op 7 december 2005 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. Op 30 maart 2006 werd uw aanvraag ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS).

Op 23 juni 2008 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat uit hoofde van mensenhandel.

Op 18 maart 2009 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde deze beslissing op 20 april 2009. Het beroep dat u aanhangig maakte bij de Raad van State (RvS) werd op 24 juni 2009 verworpen.

U, die verklaarde het Belgisch grondgebied niet te hebben verlaten, vroeg op 18 januari 2011 een tweede maal asiel aan in België. Uw tweede aanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet in overweging genomen.

Op 16 augustus 2017 vraagt u een derde maal asiel aan in België. U zou het Belgisch grondgebied niet hebben verlaten. U beroept zich op dezelfde problematiek als in uw eerste aanvraag en stelt dat de terreurorganisatie die u toen bedreigde nu deel uitmaakt van Daesh waardoor u bij een terugkeer vreest voor uw leven. Tevens beroept u zich op de algemene situatie in uw regio Tuz.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwelementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielerzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet er worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op uw herkomst uit Tuz en de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet en daarop verder bouwt.

In dit verband dient evenwel te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan. Zo constateerde het CGVS dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering als zou uw vader tewerkgesteld zijn geweest bij de veiligheidsdienst van 1979/1980 tot aan de val van het regime. Bijgevolg kon evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat u omwille van deze reden benaderd en geviseerd werd door leden van het Iraakse verzet. De RvV bevestigde deze beslissing en voegde eraan toe dat uit het vonnis van 20 januari 2009 van de Correctionele rechtbank te Leuven bleek dat uit afliuistermaatregelen werd vastgesteld dat de door u voorgelegde kopie van een attest, opgemaakt door de politie van 'Tuz', waarin wordt vermeld dat u werd bedreigd door een groep terroristen en die uw verklaring diende te ondersteunen dat uw vader voor de Iraakse geheime dienst werkte, dat uw vader en broer werden ontvoerd en dat u bedreigd werd door terroristen op bestelling en tegen betaling van 700 euro werd verkregen. Uw beroep bij de RvSt werd verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans

minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Er dient te worden vastgesteld dat u zich bij uw huidige aanvraag opnieuw beroept op uw vorige problematiek en verklaart dat deze groep nu deel uitmaakt van Daesh waardoor uw leven in gevaar is bij een terugkeer naar Irak. Aangezien geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw bewering te worden gevisieerd door terroristen met betrekking tot uw eerste problematiek, kan aldus ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u momenteel zou worden gevisieerd door dezelfde terreurgroep die nu deel uitmaakt van Daesh. U bedient zich enkel van blote beweringen die niet enkel ongeloofwaardig zijn maar die bovendien op geen enkele manier worden ondersteund. U geeft aan over een dreigbrief te beschikken, maar laat na deze voor te leggen. Bovendien zou het een kopie van een dreigbrief betreffen en zou het originele zich nog in Irak bevinden waardoor deze, moest deze daadwerkelijk in uw bezit zijn, alsnog geen enkele bewijswaarde heeft. Daarenboven blijkt dat u zich eerder bediende van frauduleuze praktijken om valse documenten te bekomen die uw asielaanvraag dienden te ondersteunen. Dat u enkel blijft volharden in een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid en daarbij een waas opwerpt van eventueel beschikbare documenten die vervolging zouden aantonen op het moment dat er sprake is van een effectieve terugkeer naar Irak, is allerminst afdoende om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in positieve zin te wijzigen.

Wat betreft uw aanvraag tot het verkrijgen van een statuut van subsidiaire bescherming omwille van de algemene situatie in Tuz Khurmatu, dient te worden gewezen op artikel 55/4 c van de vreemdelingenwet. Dit artikel stipuleert dat men wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een vreemdeling een misdrijf heeft gepleegd. U blijkt te zijn veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens uw betrokkenheid bij mensenhandel en bendevorming. Het misdrijf dat u begaan heeft, en waarvoor u veroordeeld bent, kan niet anders dan als een ernstig misdrijf worden gekwalificeerd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 48/4, 55/4 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet waar hij stelt dat de terreurorganisatie die hem toen bedreigde nu deel uitmaakt van Daesh waardoor hij bij een terugkeer vreest voor zijn leven.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 maart 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 20 april 2009. Het beroep dat verzoeker aanhangig maakte bij de Raad van State werd op 24 juni 2009 verworpen. Verzoekers tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.4. Ter ondersteuning van zijn huidige derde asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer:

oprichtingsakte (stuk 3), aanstelling van verzoeker als zaakvoerder (stuk 4), kopie F-kaart van verzoeker (stuk 5), verkregen administratief dossier van verzoeker door het CGVS (stuk 6) en het verzoek tot kopie van administratieve documenten (stuk 7).

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3°*

en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.6. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing vermogen verzoekers verklaringen en de door hem in het kader van huidige asielaanvraag bijgebrachte documenten niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag op grond waarvan werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. De motivering luidt:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielerzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet er worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op uw herkomst uit Tuz en de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet en daarop verder bouwt.

In dit verband dient evenwel te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan. Zo constateerde het CGVS dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering als zou uw vader tewerkgesteld zijn geweest bij de veiligheidsdienst van 1979/1980 tot aan de val van het regime.

Bijgevolg kon evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat u omwille van deze reden benaderd en geïnterviewd werd door leden van het Iraakse verzet. De RvV bevestigde deze beslissing en voegde eraan toe dat uit het vonnis van 20 januari 2009 van de Correctionele rechtbank te Leuven bleek dat uit af luistermaatregelen werd vastgesteld dat de door u voorgelegde kopie van een attest, opgemaakt door de politie van ‘Tuz’, waarin wordt vermeld dat u werd bedreigd door een groep terroristen en die uw verklaring diende te ondersteunen dat uw vader voor de Iraakse geheime dienst werkte, dat uw vader en broer werden ontvoerd en dat u bedreigd werd door terroristen op bestelling en tegen betaling van 700 euro werd verkregen. Uw beroep bij de RvSt werd verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Er dient te worden vastgesteld dat u zich bij uw huidige aanvraag opnieuw beroept op uw vorige problematiek en verklaart dat deze groep nu deel uitmaakt van Daesh waardoor uw leven in gevaar is bij een terugkeer naar Irak. Aangezien geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw bewering te worden gevisieerd door terroristen met betrekking tot uw eerste problematiek, kan aldus ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u momenteel zou worden gevisieerd door dezelfde terreurgroep die nu deel uitmaakt van Daesh. U bedient zich enkel van blote beweringen die niet enkel ongeloofwaardig zijn maar die bovendien op geen enkele manier worden ondersteund. U geeft aan over een dreigbrief te beschikken, maar laat na deze voor te leggen. Bovendien zou het een kopie van een dreigbrief betreffen en zou het originele zich nog in Irak bevinden waardoor deze, moest deze daadwerkelijk in uw bezit zijn, alsnog geen enkele bewijswaarde heeft. Daarenboven blijkt dat u zich eerder bediende van frauduleuze praktijken om valse documenten te bekomen die uw asielaanvraag dienden te ondersteunen. Dat u enkel blijft volharden in een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid en daarbij een waas opwerpt van eventueel beschikbare documenten die vervolging zouden aantonen op het moment dat er sprake is van een effectieve terugkeer naar Irak, is allerm minst afdoende om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in positieve zin te wijzigen.

Wat betreft uw aanvraag tot het verkrijgen van een statuut van subsidiaire bescherming omwille van de algemene situatie in Tuz Khurmatu, dient te worden gewezen op artikel 55/4 c van de vreemdelingenwet. Dit artikel stipuleert dat men wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een vreemdeling een misdrijf heeft gepleegd. U blijkt te zijn veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens uw betrokkenheid bij mensenhandel en bendevoorming. Het misdrijf dat u begaan heeft, en waarvoor u veroordeeld bent, kan niet anders dan als een ernstig misdrijf worden gekwalificeerd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

2.7. Waar verzoeker benadrukt dat voor de toepassing van artikel 55/4, §1, c) van de vreemdelingenwet onder verwijzing naar de parlementaire voorbereiding en rechtspraak van de Raad van State en Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er een proportionaliteitsonderzoek diende te geschieden en dat een dergelijk onderzoek in de bestreden beslissing volledig afwezig is, wijst de Raad er op dat dit onderdeel van het middel niet dienstig is daar het betrekking heeft op de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2009 (weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus). De Raad is te dezen niet bevoegd zich in onderhavig beroep uit te spreken over voormelde beslissing. Immers, gelet op het feit dat deze beslissing bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en het beroep bij de Raad van State werd verworpen moet deze als vaststaand worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, *quod non in casu*.

De argumentatie dat hij werd veroordeeld op 20 januari 2009, voor feiten daterende van 2008 en aldus van meer dan 8 jaar geleden, dat hij zijn straf onderging, dat hij niet meer betrokken was bij enige strafrechtelijke zaak sindsdien, dat hij onafgebroken in België verbleef sedert 2005 en niet werd gerepatriëerd, dat hij zijn levenspartner vond, met haar samenwoont en met haar een onderneming runt, dat hij attesten van immatriculatie verkreeg en zelfs een verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie (F-kaart) dat later opnieuw werd ingetrokken, omdat hij onder een nog geldend Ministerieel besluit tot terugwijzing staat, waartegen beroep werd aangetekend dat nog steeds hangend is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de documenten ter staving van voormelde verklaringen die hij bij zijn verzoekschrift voegt (stukken 3, 4 en 5) doen niets af aan de ernst van het misdrijf waarvoor hij in 2009 veroordeeld werd en vermag dan ook geen afbreuk te doen aan het voorgaande.

Dit zijn dan ook geen elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De stelling dat het administratief dossier slechts de bestreden beslissing en de “schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag – vertaling” bevat zonder kopie van het vonnis van januari 2009 mist feitelijke grondslag. Het administratief dossier dat op de Raad werd neergelegd bevat zowel de administratieve stukken in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag als deze van de tweede asielaanvraag met inbegrip van het vonnis van 2009.

2.8. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift dat een gedegen onderzoek wordt uitgevoerd in overeenstemming met artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt

uitdrukkelijk gesteld dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van de haar op grond van de vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dat de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar verzoekers land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel bijgevolg beperkt is tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat de verplichting opgelegd in artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet onder andere bepaalt dat de commissaris-generaal *“oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement”*, wat *in casu* niet gebeurd is. De commissaris-generaal beperkt zich immers dienaangaande tot de motivering dat er rekening houdend met alle relevante feiten in verband met verzoekers land van herkomst, de door verzoeker afgelegde verklaringen en neergelegde stukken geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat een terugkeerbesluit naar verzoekers land van herkomst geen schending uitmaakt van het non-refoulement, zonder dat hij onderzoek gepleegd heeft naar de omstandigheden en de veiligheidssituatie in het land van herkomst. Verzoekers Iraakse nationaliteit wordt overigens niet betwist. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen specificceert niet welke *“alle relevante feiten in verband met verzoekers land van herkomst”* zijn om te besluiten dat er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat een terugkeerbesluit naar verzoekers land van herkomst geen schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel. Het administratief dossier bevat hiertoe evenmin enige informatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 augustus 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF